

Nabningen af Broen for Gjennemfarten af Skibe, af de forannævnte Hensyn skulle udredes ene af Byen, vil Forvaltningen af disse Anliggender formeentlig ubeelt kunne henlægges til Byens Havnekommission, saaledes at Kommunalbestyrelsen, da Ræmmerkassen skal bære Udgifterne, dog maa stadfæste det aarlige Overslag over disse, og at der forholdsvis med Regnskabs Revision og Decision paa samme Maade som med Hensyn til Ræmmerregnskabet. Derimod maa Udvalget ansee det rettest, at Vedtægten, der nærmere bestemmer Reglerne for denne Forvaltning og formeentlig tillige maatte indeholde Bestemmelser om Tilsynspersonalets Antagelse, Afstedigelse og Løn, og om de øvrige i Lovudkastets § 4 nævnte Anliggender samt om den Signalisering og de øvrige Forholdsregler, der af Skibene, som ville passere Broen, skulle iagttages, stadfæstes af Indenrigsministeren.

Efter de heromhandlede Udgifter Bestaffenhed, og da Havnen som saadan ikke har nogen Fordeel af Broanlægget, vil det formeentlig være rigtigst at udelade Lovudkastets Bestemmelse om, at der kan ydes Tilflugt af Havnekassen, hvilket vilde blive opfattet som en Kommunen givet Anvisning paa Havnekassen. Finder Havnekommissionen, at Havnekassen dertil har Evne, og billigere Indenrigsministeren, at dens Midler dertil anvendes til Fordeel for Broen, er der i den bestaaende Lovgivning Intet til Hinder for, at dette kan skee.

Ligesom det forekommer Udvalget, at det vilde stride mod det Niemed, i hvilket Broanlægget udføres, om Samfærdselen mellem Nykjøbing og Lolland skulde besværes med Bropenge, der, selv om de sættes nok saa lavt, vilde skade Broens Afbenyttelse og for en ikke ringe Deel svinde bort i Udgiften til Oppebørselen, saaledes har det ogsaa steds under Forhandlingerne om denne Sag været forudsat og af Amtet, som en Betingelse for dets Medvirking, været førdret, at ingen Bropenge skulde erlægges for Broens Afbenyttelse. Det er ogsaa Udvalget bekjendt, at saavel Amtet, som Nykjøbing By, der er den nærmeste deri Interesserede, fastholde Dnsket om, at ingen Bropenge erlægges, og Udvalget sijnner derfor ikke,

at der er Føie til at fravige den derom i Lovudkastet indeholdte Bestemmelse.

Saaledes som i Motiverne udtalt, kræver Skibsfartens Interesse ganske vist, at Passagen gennem Guldborgsund ikke afbrydes ved Broanlægget, men den fordrer efter Udvalgets Mening tillige, at Gjennemfarten ikke, for Broanlæggets Skyld, besværes med nogen Udgift, for hvilken den uden dette vilde være fritaget, og dette saameget mindre, som det ikke kan nægtes, at den lider en ikke ganske ringe Ulempe derved, at Broen er anlagt norden for Havnen og saaledes skal passeres af ethvert ind- og udgaaende Skib, samt for Dampskibenes Bedkommende ogsaa derved, at Anløbet af Havnens Bolværk, hvorfra Broen udgaaer i en skraa Retning, vanskeliggjøres. — Udvalget kan derfor ikke tilraade, at der fordrer nogen Afgift af Skibe for Gjennemfarten, og maa anbefale, at denne paa alle Lider af Døgnet skeer uden Betaling, kun at der, navnlig med Hensyn til Gjennemfarten om Natten, fastsættes i hiin Vedtægt saadanne Bestemmelser, som paa den ene Side kunne betrygge, baade de gennemgaaende Skibe og dem, der befare Broen, for Fare og paa den anden Side gjøre Broens Betjening saa lidet bekostelig, som muligt.

§ Henhold til det saaledes Anførte foreslæer Udvalget, at Lovudkastets §§ 1, 2, 3, 4 og 5 udgaae, og at der istedetfor sættes:

§ 1.

Ved Indenrigsministerens Foranstaltning skal der bygges en fast Bro over Guldborgsund, mellem Nykjøbing paa Falster og Rysten af Lolland ved Sundby, for en Sum af indtil 155,000 Rd.

Udgiften hertil udredes paa den i Forordningen af 29de September 1841 § 15 for Hovedlandeveis forefrevne Maade, dog saaledes, at i den paa Maribo Amts Njøbsteder og Landdistrikt faldende Andeel af Anlægsomkostninger afgaaer deels et Beløb af 10,000 Rd.,